

iz belega in črnega marmorja postavljena. Na pozlačenih meglah plava milostljiva podoba Matere božje, izrezljana iz črnega lesa, z žezlom v roki in s predrago krono na glavi. Škof Konrad iz Kostnca je menil 14. septembra leta 948 kapelico blagosloviti. Pa tisto noč popred sliši nebeško godbo in vidi v kapelici Kristusa samega sv. mešo služiti, pri kateri so mu angelji božji stregli. Škof je tiho djāl in nič ni povedal, kar je videl. Ko je pa začel drugi dan kapelico blagoslavljal, sliši glas, ki mu je branil blagoslavljanje, rekši: Bog sam je kapelico že blagoslovil. — V ti kapelici smo pokleknil in smo se nebeški Materi zahvalili, da nas je tako očevidno varovala na našem dolgem potu.

Katoliški Švicarji so vrli možaki, pravi pošteni; nekako težko smo se ločili od njih. Na Francoskem smo bili vajeni debelo plačevati, in tedaj sem tukaj belo gledal, ko je krčmarica povedala jako mali račun.

Ob šestih zvečer smo že bili v Inomostu na Tirolskem. Tukaj je bilo toliko tujcev popotnikov, da v nobeni gostilnici ni bilo več prostora za nas. Nek prijazen Tirolec mi je tedaj najel v privatni hiši posteljo, v kateri sem tako dobro spal, kakor bi cela Tirolska moja bila. V ponedeljek 23. avgusta se priporočim Materi božji od presv. Srca, in potem se napotim črez Brenner proti domu. Ob polnoči despem v Celovec. Dne 24. avgusta sem tukaj praznoval in počival. Imel sem čast biti gost pri rajnem premil. škofu. Ko se pri njih poslovim, so mi naročili, da jih naj pride njihov sošolec, ki so častni kanonik v naši škofiji na skorem obiskat, ker — so rekli — človek ne vé ne dneva ne ure. In resnično, že za mesec dni smo bili pri njihovem pogrebu v Celovcu. Dne 25. avgusta zvečer me je dež v Maribor pripokal. Gredoč v mesto stopim v cerkvo očetov frančiškanov in zapojem — po tihem — „Te Deum laudamus“, in pred altarjem loudeske Marije pomolim: Česčena si Marija...

Dr. Ivan Križanič,
lourdeski romar.

Še nekaj dodamo iz prijateljskega pisma g. dr. A. M., ki piše v „Slovenca“ št. 195: „Moje pero je prešibko dati izraz onim čutom, ki so mi tukaj srce polnili. Tu ne moreš moliti, ne, le izdihovati in samega svetega veselja — jokati. Pripetilo se mi je, da sem bil v dan skupnega odhoda nekaj belan, tako, da si nisem upal na pot. — zaostal sem sam v Lurdu. Toda ne kesam se in stokrat sem že Boga zahvalil za ovo bolezen. Rayno te dni namreč vršilo se je tako zvano narodno romanje Francosko v Lurd. Pred vsemi drugimi mesti bil je Pariz zastopan. Pripeljali so še seboj okol 1200 bol-

nikov. Tu bi videl gospodo moliti, poklekati, poljubljati tla, na katerih se je Mati božja prikazala... In bolniki? Pripeljali so se k studecu in eden za drugim nesen in bili ali spremljani v kopelj. Večim je bila bolezen olajšana, nekateri pa so bili popolnoma ozdravljeni, med njimi tudi taki, ki so bili že več let neozdravljivo bolni. Štelo se je v treh dneh okoli 20 večjih očitnih čudežev, ki so tudi od komisije za to sestavljene preiskani bili. Jaz sam sem nekatere z lastnimi očmi videl. Lehko si misliš, kak vtis je to na me naredilo. Le želel sem tudi Tebe pri sebi imeti. Upam pa, da boš še tako srečen, sam se o tem prepričati.

Da, verujemo, trdno verujemo, dragi moj, in goré bomo prenašali!“

Smešnica 51. France: „Kaj bi rekel, Tone, je-li denar premakljivo blago ali pa nepremakljivo?“

Tone: „Hm, pri meni je že premakljivo, kajti, kedar koli ga kaj imam, ne da mi mirú, dokler ga ne pošljem po svetu.“

France: „Res, pri naju že, toda pri mojem strijcu je denar nepremakljivo blago, nobeno mojih pisem jim ga ne gane iz omare.“

Razne stvari.

(Slovenska čitalnica v Mariboru) imela bode občni zbor čitalničnih udov dne 26. decembra 1886 ob 6. uri zvečer. Dnevni red: 1. Volitev novega odbora; 2. domača zabava.

Odbor.

(Opominj.) S pošto iz Celja smo dobili te dni 6 gld. kot naročnino za „Sl. Gosp.“, po pomoti pa je ime g. naročnika izostalo. Naj nam torej sedaj svoje ime piše, sicer ne vemo komu jih naj v knjigo pripišemo.

(Dež. zbor.) C. kr. vojaško poveljništvo namerava odslej vojaške vaje imeti ne več na Ptujskem polju, ampak na Kranjskem doli za Krškimi. Poslanec g. Miha Vošnjak pa je vsled tega vprašal c. kr. namestnika, je-li na tem kaj resnice in če je, kako meni vojaštvo poskrbeti, da bode še vožnja po Savi mogočna.

(Imenovanje.) Kakor se poroča, postane c. kr. glavar na Ptuj g. Frid. Marek, doslej c. kr. komisar pri okrajnem glavarstvu v Gradcu.

(Na Ponikvo.) O volitvah gredo po navadi valovi višje. Vsaka stranka se poteza za može svoje vrste, nasprotne pa tišči, kar more, doli, da ne morejo kvišku. Dokler to ostane v pravih mejah, ni krivo, krivo pa je, če še po volitvah, ki so bile dobre, med strankami vse eno noče biti mirú. Občina na Ponikvi, pa upamo, da sme svoje sedanje volitve biti vesela. To jim bodi dovolje!

(Za božičnico.) Starišem in gospodarjem, ki čejo otroke ali družino razveseliti s kakim darilom, priporočamo, naj ne pozabijo izbrati si v to „poštno-hranilnične knjižice“ ali pa vsaj „poštno-hranilnične karte“. V ta namen je treba se samo oglasiti na pošti. Darilo, s katerim učiš človeka varčevati, je primerno tudi sedaj za božičnico.

(Srečna izvolitev.) V Žicah v Šentlenartskem okraju je bil 17. t. m. mladi narodnjak, g. France Bela že v drugo voljen za župana. Tako je prav, poprej so bili ondi dolga leta nemškutarji na vrhu.

(Z Dobrne) se nam 21. dec. piše: Danes med 3. in 4. uro smo imeli burjo, kakor se to godi včasih poleti: bliskalo se je, treskalo, gro-melo, med gostim dežjem pa je padala solika ali takozvano „pšeno“.

(Okr. zastop) v Celju še ima večje priklade, kakor ta na Ptuj. Nič manj kakor 25 % terja od drž. davka in to daje 35.028 fl. Stroškov ima 36.830 fl., ali so pa tudi le-ti vsi potrebni in koristni?

(Nesreča.) Na Slemenu je najemnica, Jovana Hojnik, pustila svoje malo dete v skrbi 4letne hčerke ter je odšla na delo. Dekletu pa se je oblačilce na komenu užgalo, po nesreči prime se ogenj še tudi deteta in tako sta oba otroka zgorela. Otrok pač ni puščati samih.

(Koledar za slovenske učitelje) je ravnokar izšel. Poleg druge tvarine, ki jo obsega, bode kaj zanimal šematizem vseh slovenskih narodnih šol po Štajerskem, Kranjskem, Koroškem in Primorskem. O vsaki šoli poizvemo število slovenske dece v odstotkih, učni jezik, stan učiteljskega osebja, plačilni red in pošto. Date so najnovejše in zanesljive. krajevna imena pravilna. Izdajatelj g. Miha Nerat, nadučitelj in Popotnikov urednik v Mariboru, si je pridobil s tem delom veliko zaslugo tudi za to, da se pospešuje toliko potrebna sodružnost med slovenskimi učitelji. Knjižico toplo priporočamo vsem, ki se zanimajo za slovensko šolstvo. Dobi se pri gori imenovanem in stane v platno lično vezana po pošti 1 fl. 25 kr.

(„Rogač“) Pod tem imenom prične sedaj že svoje drugo leto šaljivi list v Ljubljani. Oblika in izlasti še slike tega lista so prikupljive. Dnešnja številka „Sl. G.“ ima eno številko „Rogača“ za prilogo.

(Častno občanstvo.) Obč. odbor na Polzeli je v svoji zadnji seji podelil častno občanstvo g. dr. Osk. Pongratzu, graščaku na Šeneku in Dornavi ter g. K. Trtniku, c. kr. okr. sodniku na Vranskem.

(Obč. zbor.) Šaleška čitalnica ima svoj redni občni zbor v torek dne 28. t. m. ob 3. uri popoldne v čitalničnih prostorijah. Na dnevnem redu je 1. nagovor predsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev

novega odbora, oziroma predsednika in podpredsednika, 5. volitev pregledovalcev računov, 6. sprememba pravil § 1 in 7. razni nasveti. Gg. poverjeniki se vabijo, naj se vdeležijo zborovanja ali pa vsaj pred tem poročajo blagajniku o svojem delovanju. Odbor.

(Smrtna kosa.) V samostanu oo. minoritov na Ptuj je dne 21. decembra umrl Blaž Čiček, prej mizar in posestnik v Pivoli Hočke župnije. Mož je bil glava vrle narodne družine in oče g. P. Bonaventura Čičeka, prokuratorja v minoriškem samostanu. Naj počiva v miru!

(Pijančevanje.) V Feldhofu pri Gradcu je blaznica za štaj. deželo. V njej je bilo od leta 1881. do 1885. 1655 oseb, malo manj kakor polovica pa je teh prišlo tje vsled pijančevanja.

Prave sveče

priporočam vlč. duhovščini; pripošljem jej jih do vsake poštne postaje poštne proste in po nizki ceni.

France Gert,
svečar v Mariboru.

1-4

Piccoli-eva esenca za želodec
katero pripravil
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bolenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroida, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 glđ. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Ta esenca postala je vsled svoje čudodelnosti vsoljno poznato domače zdravilo. Ni ga več na svetu zdravila boljšega za želodčne bolezni kakor je ravno ta esenca. Tisneče in tisneče bolnikov je po njej že okrevalo; da je to sredstvo res neprecenljive vrednosti potrjujejo najučenejši zdravniki in veliko preč. gosp. duhovnikov. Vsakdo, ki je le enkrat že rabil to zdravilno esenco, se je z velikim veseljem prepričal sam, da je ta esenca iz lekarne Piccolijeve pri „ang.“ edine najboljše zdravilo, kolikor se jih je izumilo in jih priporoča.

Gosp. G. Piccoli, lekar v Ljubljani.

Pošljite mi 20 steklenic izvrstne esence za želodec, katero sem z uspehom zapisal za zastarane bolezni v želodcu.

Pri sv. Ani na Horvatskem.

Dr. H. Zellich, zdravnik.

Gospodu G. Piccoli-ju, lekarja v Ljubljani.

Na zahtevanje potrjuje, da sem Vaš cvet za želodec, kojega deli so mi dobro znani, v veliko slučajih vspešno rabil, proti boleznem v želodcu in xlati žili.

Dr. Emil vitez pl. Stiček.

c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitarni poročevalec v Ljubljani.

1 stekl. 15 kr. Depôts v Mariboru lekar Bancalari, v Gradcu Eichler in Nesved, v Celju Kupferschmid, v Celovcu Thurnwald, v Boljaku Schala, v Tarrisu Siegel.